

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: Bc. R.S., bytem ..., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 30.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 29.3.2018 č.j. ..., o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29.3.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-16.11.2017 – ... ze dne 16.11.2017 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 30.5.2018 doplněnou dne 27.6.2018 se žalobce domáhal přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 29.3.2018 č.j. ..., jehož kopii následně připojil, kterým zamítla žalovaná jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-16.11.2017-..., ze dne 16.11.2017, jímž mu byl odňat ode dne 22.12.2017 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 31.10.2017 od téhož dne již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 29.3.2018 žalovaná mimo jiné uvedla, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 13.3.2018 bylo zjištěno, že žalobce není od 31.10.2017 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní*

schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-20%, a lékař ČSSZ zvolil v návaznosti na charakter postižení horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 20%, a k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace navýšil tuto hodnotu o 10% podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10% na celkových 30%, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 29.3.2018, neboť dle něho jeho zdravotní stav je závažnější, než je uvedeno v posudcích posudkových lékařů, které jsou zároveň v rozporu se závěry lékařské zprávy z psychiatrického vyšetření MUDr. B. ze dne 17.5.2018, proto bylo rozhodnutí vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 31.10.2017* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň v řízení o námitkách dne 13.3.2018* vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, a dle lékaře OSSZ položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 4 odst. 1 citované vyhlášky byla snížena o 5% na celkových 25%; naproti tomu lékař ČSSZ hodnotil dle položky 1b) přílohy vyhlášky 20% a tuto míru podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšil o 10% na celkových 30%. Den zániku invalidity byl stanoven shodně: 31.10.2017 (*den jednání OSSZ*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 17.7.2018 navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 29.3.2018. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 29.3.2018 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 5.4.2018.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 4.10.2018 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce nadále invalidní* podle § 39 odst. 1 zákona, *šlo o invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; dle komise se jedná o *pokračování invalidity s datem vzniku 17.3.2009* (doba platnosti (posudku): 31.10.2022).

Komise konstatovala, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření psychiatrem při jednání komise byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

jehož rozhodující příčinou je reziduální organický psychosyndrom středně těžkého stupně poúrazové etiologie, porucha kognitivních funkcí, porucha krátkodobé paměti, porucha artikulace řeči; stav po kraniotraumatu s DAP, kontuzi mozku F-T vlevo (řidič při autonehodě 21.8.2007), poúrazový psychosyndrom a dif. axonální poranění mozku s násl. dechovou insuficiencí, stav po bronchopneumonii I. dx., stav po septickém stavu; úprava pohybových schopností k normě. Dle komise se jedná o středně těžké postižení uvedené v kapitole V, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30-45% horní hranici, tj. 45%, vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění, když od doby kraniotraumatu (21.8.2007) nedošlo i přes léčbu k podstatnému zlepšení psychického stavu, žalobce není schopen plného nasazení v zaměstnání, není schopen vykonávat profesi adekvátní svému vzdělání, řadu kompetencí, které před úrazem měl, doposud nemá, úbytek intelektu je minimálně o 30 IQ bodů. Dále bylo uvedeno, že nelze ale hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky 1 d) ani dle položky 1e), neboť nelze prokázat těžké ani zvlášť těžké postižení, výrazný odklon od normy při výkonu všech aktivit a rolí, těžkou poruchu myšlení, dezintegraci, krizový stupeň poruchy; není důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 citované vyhlášky.

S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň-město ve smyslu úplného oduznutí invalidity I. stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole V, položce 1c) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 30%, resp. při snížení o 5% dle § 4 odstavce 1 citované vyhlášky, 25%. Komise nesouhlasila s posudkovým závěrem, že se jedná o nepodstatný vliv postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti.

Komise dále konstatovala, že rovněž není v souladu s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu úplného oduznutí invalidity prvního stupně a přiřazení funkčního postižení ke kapitole V, položce 1b) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 20%, resp. při navýšení dle § 3 odstavce 1 citované vyhlášky o 10% na 30%. Komise nesouhlasila s posudkovým závěrem, že se jedná o lehké postižení, neboť ve všech doložených psychiatrických a psychologických nálezech je prokázáno středně těžké postižení a i klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Žalobce není schopen psychicky náročné práce, stressové, nočních směn; je schopen práce za ulehčených podmínek s možností zvolení vlastního tempa. Závěrem bylo uvedeno, že žalobce je schopen po vzniku invalidity prvního stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 4 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto snížení v projednávané věci byly shledány lékařem OSSZ, jak uvedeno shora.

V § 3 odst. 1 vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány lékařem ČSSZ, jak uvedeno shora.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 29.3.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 4.10.2018 má soud za prokázané, že

k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce nadále jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 17.3.2009, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 29.3.2018 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.11.2017 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 17.3.2009 a tedy i k 29.3.2018 odpovídal prvnímu stupni invalidity (do 31.12.2009 částečná invalidita), když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 45%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně od 17.3.2009, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – trvání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 47/2018-34 ze dne 20.12.2018, když rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu ode dne 22.12.2017 by nebyla vydala žalovaná v případě zjištění trvání invalidity prvního stupně žalobce již při kontrolní lékařské prohlídce na OSSZ dne 31.10.2017 či v řízení o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.11.2017.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 20. prosince 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně